

Peter Lauremberg

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Petrus Lauremberg, Phil. & Med. D. & Prof. Ad solemnitatem exequialem, Quam Dn. M. Cunrado Huswedelio, Pastori antehac ad Sanctum Georgium, Marito ac parenti suo, vidua liberiq[ue] moerentissimi paratam hodie volunt. Academiae huius Cives, & omnes ... invitati

Rostochii: Pedanus, 1635

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771563302>

Druck Freier Zugang

Lauremberg, P.,

in C. Huswedel.

Rost. 1635.

29.

PROGRAMMA
QVO
RECTOR
Academiae Rostochiensis
PETRUS LAUREMBERG,
Phil. & Med. D. & Prof.

Ad solemnitatem exequialem,

Quam
DN. M. CUNRADO
HUSWEDELIO, Pastorian-
tehac ad Sanctum Geor-
gium,

*Marito ac parentis suo, vidua liberiq; mæ-
rentissimi paratam hodie volunt.*

Academie hujus Cives, & o-
mnes litterati ordini-
fatores,
officiose & amante in
vitatis,

ROSTOCHII,
Litteris Viduae Joachimi Pedani, Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXXV.

AN MÄRKLIN
SPOEGEL
A 1010
HAMBURG
1751
A
DOMINI CONVIRADO
HABUIT DOMINI CONVIRADO
A
DOMINI CONVIRADO
HABUIT DOMINI CONVIRADO

RECTOR
Academiae Rostochiensis
PETRUS LAUREMBERG
Phil. & Med. D. & Prof.

TA COMPARATUM EST IN
vitâ hominum, atq[ue] Diis placitum, voluptati
ut mæror comes conseqnat[ur]. Quin incommodi
plus malū illicō esse, bonū si quid obtrigit. Hanc
Accii vocē oppidō veram esse, quotidie
experimur, partim domi quisq[ue]; suæ; par-
tim in publicâ & civili conversatione. Vix unicū triduū
effluxit, cùm Academia hæc solennem festivitatē per-
agens, in delectatione & gaudio versabatur; cum tēmpla
& palatia gratulabundā voce personabant; cum univer-
sus litterati ordinis chorus, & confluentes ad spectandū
populi, jocunditate palam fruerentur: Ast nunc, cheu!
inopinā & asperā vicissitudine, eadem hæc Academia
luget ademptum præcipiti morte Civem suum: Eccle-
sia plorat abreptum sibi fidum Pastorem: Suggesta do-
lent amissum ingens decus & ornamentum. Nimirum
inter viventes esse desiit, & cœtui beatorum associatus
est nudiusquartus, Vir Reverendus & Præstantissimus
Dn. M. CONRADUS HUSVVEDELIUS, qui
ob egregias tum animi, tum corporis dotes; ob præcla-
ram de Ecclesiâ bene merendi operam, dignus fuisset
longissimâ vitâ; Hujus memoriam ut honestâ parenta-
tione prosequamur, & qualis ipse fuerit, plenius prædi-

cemus, honestas jubet, pietas flagitat, & multa Viri vir-
tus meritaque requirunt. Fuit igitur M. CUNRADO
HUSVVEDELIO patria Boizeburgum, urbs in-
hac nostrâ Megapolii non incelebris, quæ nascentem il-
lum excepit Anno 1594. die 3. Martii; Patre quidem
omoribus, CUNRADO, ejus Ecclesiæ Pastore peran-
nos totos XXXIX: Avo paterno similiter ejusdem &
nominis & officii, in eâdem Ecclesiâ; Unde & pietas,
fidesq; Pastor usq; erga gregem; & hujus erga illos, atq;
inde nata Charitas mutua, evidenter appetet; præser-
tim cum & JOHANNES, Defuncti nostri frater junior,
eidem Ecclesiæ, paternâ & avitâ successione præfuerit
Pastor, licet unico tantum biennio, quasi ostensus, &
subito iterum electus, magno cum Ecclesiæ luctu, &
desiderio suorum. Matrem verò M. CUNRADILS
habuit ANNAM Meinichen / prognatam ex honestissi-
mâ Meinichiorum Lunæburgensum Familiâ, quæ
nunc & vidua, & hoc quoque filio orbata, annum æta-
tis LXXII. agens, luctuosum hoc officium ei præstare
cogitur, quod Anno 1628. marito, juxtaque filio ju-
niori, uno eodemque die exhibuit. Avus maternus ei-
dem nostro fuit PETRUS Meineke / mercator in præ-
laudata urbe industrius, & civis primarius; cui nupta
CATHARINA Böbbel / filiam hanc (matrem Dn.
M. Conradi) edidit, ejusque pietatem, amorem filia-
lem, & gratitudinem prolixissime experta est, usque ad
annum ætatis LXXIX, quo apud eandem suam filiam,
matrem ~~et~~ ~~naturæ~~, mortua est, postquam & libe-
ros, & nepotes, & pronepotes, nec numero, nec gaudio
exiguo vidisset. Præclaris his parentibus originem.
suam debens M. CONRADUS HUSVVEDE-
LIUS,

E I U S , neutquam ab eorum indole descivit ; sed ut
plantagenium soli , è quo pullulat , sic ille parentū , pro-
genitorūq; dotes , nascendi quādam sorte , retinere & re-
ferre depræhensus est . Enimverò regeneratus sacri ba-
ptismatis lavacro , unā cum lacte materno , pietatem , ho-
nestatem , aliasq; virtutes imbibit ; cum ætate crescente ,
excoluit , auxiūque : quod ut faceret , in eam sollicitudi-
nem & operam sedulò incubuerunt Parentes : qui non
solum à teneris ipsum ad eas , quas memoravi , virtutes ,
ad decus & elegantiā morum porrò jugiter assuefec-
runt : sed & in bonis litteris erudiri , ac studiis linguarum
artiumq; animum ejus excoli curârunt , juvante & pro-
movente hunc conatum partim ingenii , quā CONRA-
DUS pollebat , promptitudine ; partim institutionis cō-
moditate ; partim ipsius adolescentis industriâ . Hinc
tantum effectum , ut , simulac ætatis annum XIV attigis-
set , idoneus inventus fuerit , qui ad Scholam Lunebur-
gensem S. Michaëlis ablegaretur . Retinuit illa hunc suum
alumnū , diligentia , & (qui hujus comes est) præclarū
profectus , palmam pluribus aliis præripientem , per an-
nos quinque , & aliquanto amplius : Eo temporis decur-
su in triviali istoc pulvere , ita se gessit Conradus , tantūq;
sibi prospexit eruditiois commeatum , ut ad Acadē-
mias commode & cum emolumento invisere posset .
Missus ergò est à sollicitis parentibus in hoc nostrate
Lycæum . annum agens XX . unā cum fratre juniore Jo-
hanne ; Cumq; partim domi haberent exemplum patris
& avi , partim hic in publico , præter Professores alios , in
oculis iis esset agnatus ipsorum , Vir Clarissimus Dn . M.
JOHANNES HUSVVEDELIUS , Philos . Pract . Pro-
fessor , Collega & amicus noster honorandus , summā o-

pe

pe nisus est uterq; tām CONRADUS, quām JOHANNES, ut & istorum vestigia premerent, & hujus sui Agnati prēceptis, ductui, ac consiliis faciles accommodarent aures, & dociles præberent animos. Proinde cesserunt studia illis tām felicitèr, ut Defunctus noster, sub laudati mox sui Agnati, Dn. M. JOH. HUSVVEDELII præsidio, publicam exhiberet Disputationem, pariterq; ab eodē titulo ac honore Doctoratus Philosc phici, egregiā cum laude insigniretur. Neq; diu celata mansit virtus, quæ Flacco teste, parū sepultæ distat inertiae: sed protenus visa est prodire in apricum. Præter accuratam eruditioñē, Deus eum ornārat excellentib⁹ concionandi donis. Quapropter pleno omniū assensu applausuq; vocatus electusque est Pastor Ecclesiæ Sangeorgianæ. Non multò etiam pōst Superintendentis id temporis, & Pastor Ecclesiæ, quæ est ad Divum Jacobum, Vir Reverendus, & benè de Scholis Ecclesiāque meritus, Dn. M. JOACHIMUS VVESTFALIUS, Generum illum sibi optavit & consequutus est, elocatā ei in uxorem filiā suā CATHARINA. Sed optimus CONRADUS jam tum protenus primo conjugii ingressu experiri coactus Plauti illud, quod recitavimus in limine hujus scripti. Non nisi per quinq; anni quadrantes voluptate, felicitateq; illā, quam ex præsentia & amore mutuo dictæ uxoris cœperat, fruisci illi licuit. Quin mox mœrore atq; in commodo irruente, eadem uxor per labores partitudinis, à pectore & latere illi fuit avulsa. Post obitum primæ conjugis, cum ultra biennium viduus vixisset, sociavit sibi secundo matrimonio Virginem ANNAM, ARNOLDI BERENDES, Civis hujatis primarii filiā, e qua diuinā benedictione filiolam unicam CATHARIL.

RINAM, adhuc superstite suscepit, non exiguo utriusq; parentis gaudio. Sed hoc quoq; gaudium dolor luctus-que excepit, & ceu comes sequutus est passibus æquis. Nam & hæc secunda ANNA, tertio conjugii anno è vi-tâ migravit, relicta eâ, quam dixi, filiolâ unicâ. Cæ-
rum quoniam è re suâ neutiquam esse deprehenderet beatus M. Conradus, ut reliquos vitæ annos solitario ductu sine compare transigeret, pergere coactus est ad vota tertia, tertiamq; fortunam post annos viduos ex-periri. Domum itaq; duxit Anno 1628, virginem lectissimam DOROTHEAM, prognatam Patre Viro Clariß. & Experientiss. Dn. MATTHÆO BACMEISTE-
RO Phil. & Med. D. & dum viveret, Poliatro Lunæbur-
gensi, nec non Archiatro Saxoniæ inferioris. Matre SO-
PHIA KELLERMANS, foemina, ob pietatem, hone-
statem, prudentiam, modestiam, omniumque virtutum
matronalium decorè n, laudatissimâ. Cum hac suâ tertia
compare DOROTHEA, M. Conradus p m. vitam egit
suavissimam, amoris & concordiæ plenam, neq; sine fru-
ctu sibi. Pater enim factus est duarum filiarû & unius
filii. Sed quum hi non diu vitales, vix nati iterum dece-
derent, im posterum per Dei gratiam & clementiam na-
tus est illi filiolus alter, etiamnum superstes, avi materni
nomen gerens, MATTHÆUS, qui, ut in multam æta-
tem exercere, & patris, avorum, proavorum vestigia
insistere, eorumq; virtutes & merita æmulari aut æquare
possit, ex animo vovemus. Quæ autem ferè esse solet
sors hominum litteratorum, qui tum officio suo fideli-
ter funguntur, tum assiduo studio, vitâq; sobriâ se se ma-
cerant, eadē optimus item M. Conradus usus fuit; præ-
sertim cum accederet belli calamitas, quâ templum , in
quo

quo tot ille conciones habuerat, tot animas Christo Ser-
vatori adduxerat, flammis vidi absumi; domum & suam,
& proximas everti; gregem, cui ipse fidelis pastor & pa-
ter praeerat, dissipari. Sed eum dolorem, quem saepe te-
nerrimis lacrymis testari visus est, penitus quidem ad-
mittebat in pectus, majorē tamen sentiebat animo, cuique
planè exhauiendo non esset, quod spem omnem restau-
rationis, quā hīc aliquandiu gaudebat, animadverteret
omnino decollasse. Hinc valetudinis adversē initia; hinc
(ut & ex aliis causis) incrementa: quæ ante dies quasi
quatuordecim eum consercerunt in lectum. Cumque mor-
bi violentia prævaleret contra Naturæ potestate in, con-
tra Medicamentorum vires, ipseque M. Conradus anim-
adverteret, vivendi in his terris finem sibi in procinctu
esse, Animæ suæ in primis salutare viaticum prospexit ē
sacrâ Synaxi: corpus verò ad placidam & longam illam
quietem composuit, quam & consequutus est die 29. Ap-
rilis, postquam commoratus esset in hac vitâ annos XLI,
& necdum duos menses. Huic viro, quem valentem irata
Fata diutius nobis inviderunt, & cuius interitum boni
omnes meritò lugent, nunc superest ut præstemus ulti-
mum, quod hominibus exhiberi potest, benevolentiae
officium. Proinde quia deductioni Funeris destinata est
hodierni dieti hora media I pom. officiosè oro, & amicè
hortor omnes litterati ordinis Antistites, fautores, asse-
clas & cives, ne graventur, neu intermittat comitatu suo
funus deducere ad locum sepulturæ, & frequentes dicto
temporis articulo, in templo Jacobeo convenire, dumque
exequias eunt, suam secum mortalitatem meditari. P.P.
sub Sigillo Rectoratus nostri 3. Maji Anno 1635.

RINAM, adhuc superstite suscepit, non exigu parentis gaudio. Sed hoc quoq; gaudium dolor que exceperit, & ceu comes sequutus est passibu Nam & haec secunda ANNA, tertio conjugii an tā migravit, relicta èa, quam dixi, filiolā unicā. rum quoniam è re suā neutiquam esse depreh beatus M. Conradus, ut reliquos vitæ annos i ductu sine compare transigeret, pergere coact vota tertia, tertiamq; fortunam post annos vi periri. Domum itaq; duxit Anno 1628, virgine simam DOROTHEAM, prognatam Patre V riss. & Experientiss. Dn. MATTHÆO BACM RO Phil. & Med. D. &, dum viveret, Poliatro L geni, nec non Archiatro Saxoniæ inferioris: M PHIA KELLERMANS, foemina, ob pietatem statem, prudentiam, modestiam, omniumque marronalium decorè, laudatissimā. Cum hac compare DOROTHEA, M. Conradus p. m. v suavissimam, amoris & concordiæ plenam, neq; etu sobolis. Pater enim factus est duarum filiarū filii. Sed quum hi non diu vitales, vix nati iteru derent, imposterum per Dei gratiam & clemens est illi filiolus alter, etiamnam superstes, av nomen gerens, MATTHÆUS, qui, ut in mul tem ex crescere, & patris, avorum, proavorum insistere, eorumq; virtutes & merita æmulari au possit, ex animo vovemus. Quæ autem ferè sors hominum litteratorum, qui tum officio s ter funguntur, tum assiduo studio, vitâq; sobri cerant, eadē optimus item M. Conradus usus fuit cum accederet belli calamitas, quâ tem

